

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 54/2018-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. februára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Alexandrom Farkašovským, Pri jazdiarni 1, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 22 Nt 3/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. decembra 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Humenné (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 22 Nt 3/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľ bol rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1 T 194/2009 z 20. júla 2011 uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 2 písm. d) Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Vzhľadom na odvolanie sťažovateľa bol odsudzujúci rozsudok okresného súdu preskúmaný Krajským súdom v Prešove, ktorý rozhodol uznesením sp. zn. 1 To 23/2012 z 30. mája 2012 tak, že odvolanie sťažovateľa zamietol.

3. Sťažovateľ sa domáha obnovy tohto trestného konania, ktoré bolo proti nemu vedené na okresnom súde pod sp. zn. 1 T 194/2009. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že povolania obnovy konania sa domáha od 6. augusta 2012. Okresný súd určil pre účely prejednávania tohto návrhu termín verejného zasadnutia na 13. jún 2017. Sťažovateľ však 4. mája 2017 vzniesol námietku zaujatosti konajúceho sudcu a zároveň oznámil, že sa zo zdravotných dôvodov verejného zasadnutia nezúčastní. Preto bolo verejné zasadnutie odročené na neurčito a sťažovateľ bol vyzvaný na oznámenie, kedy mu zdravotný stav dovolí zúčastniť sa verejného zasadnutia. Sťažovateľ podal 8. augusta 2017 na okresnom súde sťažnosť na postup súdu v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože podľa neho okresný súd nevykonal žiaden úkon, ktorý by smeroval k rozhodnutiu o návrhu na obnovu konania. Sťažnosť bola vyhodnotená predsedníčkou okresného súdu ako neopodstatnená, o čom bol sťažovateľ oboznámený v odpovedi zo 6. septembra 2017.

4. Sťažovateľ zastúpený advokátom v petite sťažnosti uvádza, že požaduje, aby ústavný súd o sťažnosti rozhodol takýmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR

nečinnosťou Okresného súdu Humenné pod sp.zn: 22Nt/3/2012 zo dňa 06.08.2012 porušené bolo.

2. Okresný súd Humenné je povinný do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zaplatiť finančné zadosťučinenie sťažovateľovi vo výške 10.000,- eur (slovom desaťtisíc eur) na účet právneho zástupcu sťažovateľa.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Podľa § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca.

7. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. To osobitne platí

v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (m. m. IV. ÚS 415/09, IV. ÚS 355/09, II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05). V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na to, že označenie základných práv a slobôd, ktoré sťažovateľ uvedie v jednotlivých bodoch odôvodnenia sťažnosti, považuje za súčasť jeho argumentácie (m. m. IV. ÚS 89/2010, IV. ÚS 126/2012, II. ÚS 220/2016), ktoré však v prípade, že neboli premietnuté do petitu sťažnosti, nie sú predmetom rozhodovania ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu (m. m. III. ÚS 119/03, I. ÚS 34/2015).

8. Sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom v petite sťažnosti uvádza, že sa domáha ochrany pred porušením základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

9. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

11. Vzhľadom na viazanosť petitom sťažnosti preskúmal ústavný súd postup okresného súdu z hľadiska možného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 os. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd nezistil, že by sa okresný súd v napadnutom konaní dopustil pochybení, ktoré by mohli mať za následok porušenie označených práv sťažovateľa. Je nepochybné, že okresný súd nemohol v napadnutom konaní o návrhu na obnovu konať bez toho, aby mal k dispozícii pôvodný trestný spis sp. zn. 1 T 194/2009. Spis však bol predkladaný najvyššiemu súdu, krajskému súdu z dôvodu podaného dovolania, ako aj námietok zaujatosti podaných sťažovateľom. Zároveň bol spis zapožičaný aj Okresnému súdu Košice II, Okresnému súdu Ružomberok a Okresnému súdu Martin v súvislosti s rozhodovaním o zmene výkonu trestu, ako aj o návrhu na podmienené prepustenie sťažovateľa. Vrátenie spisu pritom okresný súd opakovanie urgoval a po jeho vrátení bolo nariadené verejné

zasadnutie, ktoré však bolo pre sťažovateľom vznesenú námietku zaujatosti, ako aj jeho zdravotný stav odročené. Okresný súd zároveň vyzval sťažovateľa na zaslanie lekárskej správy a o oznámenie, kedy mu zdravotný stav umožní zúčastniť sa verejného zasadnutia. Túto zásielku si však sťažovateľ neprevzal.

12. Ústavný súd preto konštatuje, že v prejednávanom prípade niet príčinnej súvislosti medzi postupom okresného súdu v napadnutom konaní a základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy či právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie sťažovateľ v petite sťažnosti namieta. Z uvedeného dôvodu hodnotí ústavný súd sťažnosť v celom rozsahu ako zjavne neopodstatnenú, čo je podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde dôvodom na jej odmietnutie.

13. Pretože sťažnosť bola v celom rozsahu odmietnutá, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa, pretože tieto sú viazané na to, že ústavný súd sťažnosti vyhovie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2018